

[Ministeren for handel, industri og søfart.] forhandlingsgrundlag agter man fra dansk side at lægge op, hvilken taktik skal de danske forhandlere følge, hvilke instrukser skal den danske handelsdelegation have med sig? Det må være ganske klart, at herom kan naturligvis ingen oplysninger gives. Der er foreløbig givet visse oplysninger i det udenrigspolitiske nævn, og inden forhandlingerne for alvor skal påbegyndes, vil et yderligere detailleret forhandlingsgrundlag blive meddelt der.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at forhandlingerne f. eks. kunne føres efter den linie, at man krævede højere danske eksportpriser. Men der er også andre linier, hvorefter disse forhandlinger kan føres, f. eks. den, at man ønskede lavere priser på varer, som England tilfører os. Man kunne også komme ind på et problem som korn- og foderstofprisen — og der er mange andre problemer. Det at sikre Danmark tilstrækkelige tilførsler af vigtige varer, såsom kul, stål, bomuld og garn, må også indgå som et vigtigt led i forhandlingerne. Ikke mindst bomulds-garnerne må nødvendigvis drages frem, efter at de påny fra den engelske regerings side er blevet underkastet eksportkontrol, hvorved man jo næppe tilsligter at forøge leverancerne til Danmark.

Dobbeltprissystemet, som det ærede medlem hr. Anker Lau nævnte, må også drages frem påny. Vi havde fornylig fra dansk side lejlighed til at fremsætte vore indvendinger mod dette system under forhandlingerne i Paris, og vi havde da også den tilfredsstillende, at dobbeltprissystemet blev nævnt i den resolution, der endeligt blev vedtaget i Parisorganisationen, og at det her blev besluttet, at der skulle foregå en undersøgelse og affattes en rapport vedrørende dobbeltprissystemet. Også et problem, som ingen af de ærede forespørgere har været inde på, nemlig danske eksportmuligheder til visse britiske besiddelser, hvor britisk eksport har visse præferencer, må vi nævne, og endelig sidst men ikke mindst må vi ikke glemme konverteringsproblemet, som det ved enhver dansk-engelsk forhandling må være livsvigtigt for os at få fremdraget. Men nærmere oplysninger end disse kan ikke gives. Det er en selvfølge, at vi ikke fra dansk side på forhånd kan svække vore forhandlers vilkår ved at råde ud for alle vinde, hvilke fremgangsmåder vi agter at følge. Intet land kan forhandle på sådanne vilkår. Det kan heller ikke være at gøre handelsforhandlinger på forretningsmæssig basis, som det ærede medlem hr.

Tholstrup ønskede det, at man på forhånd giver modparten de taktiske oplysninger, han kan ønske sig. Det er muligt, at retsforbundet mangler evnen til at forstå, hvad en handelsforhandling egentlig drejer sig om, hvordan den egentlig foregår, og hvad der kræves for at føre den til et heldigt resultat. Men jeg håber, at retsforbundet dog vil kunne forstå de grunde, jeg her har nævnt. Hvis retsforbundet vil vide mere, må retsforbundet spørge i det udenrigspolitiske nævn, hvor retsforbundet jo er repræsenteret. Men det kan jo være, at det ikke så meget er selve oplysningerne, der interesserer retsforbundet, som den agitation, der kan være forbundet med at stille en forespørgsel af denne art. Jeg tror nu, at retsforbundet burde vænne sig til at sætte landets økonomiske interesser over de partitagitatoriske; det ville se bedre ud.

Anker Lau: Jeg takker den højtærede handelsminister for den del af hans besvarelse, som vedrører mig. Den gav jo et indtryk af Danmarks rent forsyningsmæssige stilling i øjeblikket, som naturligvis ikke er uden interesse, selvom der er og må være en række ubekendte størrelser i forholdet til vore leverandørlande. Sålænge forhandlingerne står på, kan dette jo næppe forbavse nogen, men jeg finder dog anledning til at opfordre den højtærede minister til snarest muligt at søge forholdet til England og Ruhr-distriktet klaret på en måde, som tjener det økonomiske fællesarbejde, som Vesteuropa nu står midt i. Det kan og bør ikke holde, at de lande, som har råstoffer, fører en sådan prispolitik, at det hemmer den fælles genopbygning. Også med hensyn til Polen vil det være ønskeligt at få en afgørelse, sådan at importørerne og rederne ved, hvad de har at rette sig efter; der er ikke tvivl om, at den nuværende usikkerhed har skabt en for forbrugerne meget uheldig uro i øjeblikket. Iøvrigt er det glædeligt, at den protest, som regeringen har fremført overfor England, nu synes at ville give et resultat.

Der kan knytte sig mange problemer til det spørgsmål, hvorvidt det vil være heldigt både af den ene og den anden grund at gå ind i en langtidsaftale om kul — om jeg må kalde den sådan, skønt der kun er tale om eet år —, der kan rejse sig både prismæssige, leverandørmæssige, forhandlingsmæssige og mange andre problemer, som det slet ikke er behageligt at gå ind i. Men jeg vil dog håbe — og går også ud fra —, at den højtærede minister er villig til at drage omsorg for, at der i de forhandlinger,